

Wybrane problemy egzekucji z tytułów uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych

Przyglądając się współczesnemu, polskiemu rynkowi finansowemu nie sposób pominąć roli, jaką odgrywają na nim fundusze inwestycyjne. Inwestycje w tytuły uczestnictwa tych funduszy stały się jedną z podstawowych alternatyw alokacji kapitału zarówno dla inwestorów instytucjonalnych, jak i indywidualnych. Popularność tego rodzaju inwestycji w naturalny sposób czyni certyfikaty inwestycyjne i jednostki uczestnictwa coraz częstszym przedmiotem egzekucji, a wysoka płynność tych instrumentów finansowych przesądza o ich egzekucyjnej atrakcyjności z punktu widzenia wierzyciela. Warto zatem przyjrzeć się bliżej istotnym problemom praktycznym, które pojawiają się w ramach egzekucji kierowanej do tych instrumentów.

ALICJA KIERSZNICKA
JERZY ZDROJEWSKI

Wchwili swoich narodzin, na początku lat dziewięćdziesiątych minionego wieku, polski rynek finansowy, a w szczególności jego segment kapitałowy, z oczywistych przyczyn pozostawał pod względem dorobku teoretycznego, jak i standardów praktyki obrotu co najmniej kilka dekad za ich odpowiednikami w rozwiniętych państwach Zachodu. Wydaje się, że zarówno konieczność nadrobienia wspomnianych zaległości, jak i dynamiczny rozwój międzynarodowych rynków kapitałowych na przestrzeni ostatniego ćwierćwiecza przesądziły o raczej rewolucyjnym niż ewolucyjnym charakterze ich poszczególnych przeobrażeń. Teza ta znajduje także potwierdzenie w odniesieniu do rynku funduszy inwestycyjnych.

Nie zapominając o pierwotnych regulacjach interesującego nas obszaru powstałych w latach 90. ubiegłego wieku, swój obecny kształt rynek funduszy otrzymał w 2004 r.¹, na tle zasadniczej transformacji publicznego obrotu papierami wartościowymi w system obrotu instrumentami finansowymi². Stosunkowo nowoczesne rozwiązania, które ustawodawca przyjął w zakresie materialnoprawnej regulacji funkcjonowania funduszy,

¹ Ustawa z 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 157, ze zm.), dalej: „u.f.i.”.

² Ustawa z 29.07.2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 94, ze zm.), dalej: „u.o.i.f.”.